

ODYMANIE (1) *sb n*

A sg odym(a)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. odqć.

Rzeczownik od „odymać się”: Wzdęcie:

*Wyrażenie: »odymanie żołądka«: [jucha z kapłona pomaga] Też na odymanie żdłądka [!] FalZioł
IV 19d.*

*Cf **ODYMAĆ SIĘ***

MM